

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

8 november 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitslagen van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen in de Vlaamse Rand en de gevolgen voor het regeringsbeleid terzake
Met redenen omklede moties

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Woensdag 8 november 2000

VOORZITTER : De heer Walter Vandenbossche

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.35 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitslagen van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen in de Vlaamse Rand en de gevolgen voor het regeringsbeleid terzake

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitslagen van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen in de Vlaamse Rand en de gevolgen voor het regeringsbeleid terzake.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik weet niet of het aan het nieuwe communautaire klimaat ligt, maar ik vind dat er betrekkelijk weinig aandacht is besteed aan de verkiezingsuitslagen in de Vlaamse Rand rond Brussel. Er doet zich daar nochtans nog steeds een verontrustende tendens voor.

Voor wat de provincieraadsverkiezingen betreft, zien we dat de Union des Francophones een, weliswaar vrij lichte, vooruitgang heeft geboekt ten aanzien van de resultaten van zes jaar geleden. Men verliest hierbij echter vaak uit het oog dat diezelfde UF ten aanzien van de parlementsverkiezingen van vorig jaar wel degelijk een grote sprong voorwaarts heeft gemaakt. Vooral de uitslagen van de Europese en de federale verkiezingen geven bovendien aan dat er zich in de betrokken regio nog steeds een belangrijk aantal Franstaligen bevindt.

De uitslagen van de UF voor de recentste gemeenteraadsverkiezingen kennen een dalende trend in de meeste randgemeenten zonder faciliteiten. Er zijn evenwel een aantal belangrijke uitzonderingen, met name Zaventem en Vilvoorde. Dit betekent echter niet dat het aantal Franstaligen in de Vlaamse Rand erop achteruitgaat. De achteruitgang van de UF kan door verschillende factoren worden verklaard. Heel wat Franstalige Ecolo-stemmers hebben vorig jaar immers de oproep gekregen om op Agalev te stemmen. Bovendien stonden er ditmaal heel wat Ecolo-kandidaten op Agalev-lijsten in de Vlaamse randgemeenten.

In de faciliteitengemeenten gaat het ondubbelzinnig slecht met de Vlaamse aanwezigheid. In drie van de zes faciliteitengemeenten, namelijk Wezembeek-Oppem, Kraainem en Sint-Genesius-Rode, is de achteruitgang duidelijk. In deze laatste gemeente was er dit jaar nochtans een Vlaamse eenheidslijst. Dit was zes jaar geleden niet het geval. De Vlaamse stemmen zijn er echter met liefst 6 procent op achteruitgegaan. In Kraainem heeft een verschuiving tussen twee Franstalige lijsten plaatsgevonden ten voordele van de meest rabiante Franstalige lijst. De Vlamingen hebben hun vijf zetels kunnen behouden, maar zijn toch van 25,5 procent naar 21,8 procent van de stemmen gezakt. In Wezembeek-Oppem heeft de lijst van burgemeester Van Hoobrouck-D'Aspre voor een doorbraak gezorgd. De Vlaamse lijst DWO heeft 2,5 procent verloren.

Omwille van het overwicht van de tweetalige lijsten, zijn Wemmel en Drogenbos moeilijker te duiden. Het is duidelijk dat de lijst van de burgemeester in Wemmel een zekere aantrekkingskracht uitoefent op Franstalige kiezers. Dit is zeker ook te wijten aan de vroegere standpunten en het vroegere beleid van de heer De Grunne. Op het eerste zicht valt er in Linkebeek daarentegen positief nieuws te rapen. De Vlaamse lijst heeft het verlies van zes jaar geleden kunnen goedmaken en heeft

Van Nieuwenhuysen

nu drie zetels veroverd. De verklaring hiervoor is wellicht te vinden in het wegvallen van de Belgicistische lijst UNIE. Ook in Linkebeek gaat de Vlaamse aanwezigheid er echter op achteruit.

De Vlaamse aanwezigheid gaat achteruit, zowel in de faciliteitengemeenten als in de hele Vlaamse Rand. De doelstelling van de opeenvolgende Vlaamse regeringen om het Vlaams karakter van de regio te verdedigen en te versterken is niet bereikt. Deze regering heeft het al jaren aanslepende actieplan voor de Vlaamse Rand overgenomen. Het plan heeft evenwel niet gewerkt.

Mijnheer de minister, u hebt in het verleden gezegd dat het plan niet heeft gewerkt omdat het niet degelijk is uitgevoerd. Om na te gaan in welke mate dit plan is uitgevoerd, heb ik in de loop van deze legislatuur reeds enkele tientallen punctuele schriftelijke vragen gesteld. Een tiental punten van het actieplan zijn blijkbaar nog steeds niet uitgevoerd. Nochtans zijn een aantal van deze punten vrij belangrijk.

Men zou nu de mogelijkheid onderzoeken om de Vlaamse Gemeenschap een decretale basis te geven om zich in de plaats te stellen van gemeenten die in gebreke blijven. In de gevallen dat dit nu reeds kan, wordt deze mogelijkheid meestal niet benut. Ik denk hierbij aan het bibliotheekdecreet. Inzake de inschrijving van een taalbeleid in de schoolreglementen heeft de regering geen eigen initiatief genomen. Taalvoorwaarden bij erkenningen en subsidiëringen zijn blijkbaar geen evidente zaak. Aangezien die diensten er gewoonweg niet zijn, hebben taalvoorwaarden bij de erkenning en de subsidiëring van particuliere diensten voor gezins- en bejaardenhulp geen zin. Het taalgebruik bij de hulpdiensten blijft een heikel punt. Er is op dit vlak alleszins nog steeds geen verbetering.

Ik heb natuurlijk ook vastgesteld dat een aantal punten in de loop van de voorbije jaren wel zijn verwezenlijkt of opgestart. Voorbeelden hiervan zijn de uitwisseling van programma's tussen de regionale zenders in Brussel en in Vlaams-Brabant, de naleving van de taalwetgeving bij de gesco's en de conventie tussen de verschillende actoren in de Gordel. Ik wil hier alle zaken die zijn verwezenlijkt of die momenteel worden uitgevoerd niet opsommen. Zonder die punten te minimaliseren, moeten we echter durven stellen dat die punten niet van doorslaggevende aard zijn. De getroffen maatregelen zullen de Vlaamse aanwezigheid in de Rand niet op peil kunnen houden, laat staan opkrikken.

Ik heb sowieso de indruk dat de meeste zaken nog tijdens de vorige legislatuur zijn verwezenlijkt.

Deze regering stelt niet voldoende belang in de problematiek van de Vlaams-Brabantse gordel. Ik heb die indruk trouwens al van in het begin van deze legislatuur. Ik heb de minister-president tijdens de eerste zitting van deze commissie gevraagd welk lid van de regering zich specifiek met de Vlaamse Rand zou bezighouden. Hij heeft dat toen ter plekke beslist.

Mijnheer de minister, tijdens het bezoek van deze commissie aan uw kabinet hebben we met eigen ogen kunnen vaststellen dat er zich niemand voltijds over deze problematiek ontfermt. Naar aanleiding van de bespreking van uw beleidsnota hebt u overigens zelf toegegeven dat het maar een mager bestje was. Om iedereen te troosten hebt u dan tegen het einde van dit jaar een evaluatie van het fameuze actieplan voor de Vlaamse Rand beloofd. Ik vraag me echt af of die evaluatie er voor het einde van het jaar nog zal komen.

Indien men de verfransing en de internationalisering van de regio een halt wil toeroepen, zal dit plan, al dan niet aangepast, aangevuld of herwerkt, niet volstaan. Er moeten nieuwe maatregelen komen die het Vlaams karakter van de Rand ondersteunen. Indien we niet willen dat de huidige evolutie zich onvermijdelijk zal doorzetten, moeten er fundamentele maatregelen worden getroffen.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van het Vlaams Nationaal Zangfeest hebt u in een persmededeling van 28 april 2000 zelf een aantal van die maatregelen aangehaald. Ik wil even een paar van deze maatregelen aanhalen, namelijk het uitdoven van de faciliteiten, de splitsing van het gerechtelijk arrondissement en van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de volgende federale verkiezingen, de correcte uitvoering van de taalinspectie in de Franstalige faciliteitenscholen vóór de goedkeuring van de begroting 2001 en de organisatie van de Nederlandstalige dienstverlening aan de Vlaamse bevolking van de Rand.

Ondertussen hebben, in aanwezigheid van minister Anciaux, de Lambermontbesprekingen plaatsgehad. Ik heb over al die punten weinig gehoord. Ik vraag me bijgevolg af hoever het hiermee eigenlijk staat. Mijns inziens functioneert de taalinspectie nog steeds niet. Op de pedagogische inspectie voor het Franstalig faciliteitenonderwijs hebben we nog steeds geen vat. Het Lambermontakkoord zegt niets over de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De federale regering

Van Nieuwenhuysen

maakt geen aanstalten om werk te maken van een reorganisatie van de hulpdiensten. De federale minister van Volksgezondheid, mevrouw Aelvoet, heeft voorgesteld om dit over te brengen naar Leuven, maar ze is onmiddellijk door de minister van Binnenlandse Zaken teruggefloten. Een bepaalde uitspraak van minister Vogels is me overigens zeer zwaar gevallen. Zij zegt dat de situatie helemaal niet zo erg is. Volgens haar zijn de mensen die een beroep doen op de hulpdiensten meestal bewusteloos, zodat er helemaal geen taalprobleem is.

Mijnheer de minister, hoewel u in uw persmededeling had aangegeven dat het hier om breekpunten ging, is er tijdens de Lambermont-besprekingen op dit vlak absoluut niets gebeurd. Ik vraag me af wat er uiteindelijk van uw standpunten is overgebleven.

De Vlaamse regering is nog voor andere zaken bevoegd. Een goed voorbeeld hiervan is Vlabinvest. We waren hier aanvankelijk zelf voorstander van. We moeten nu evenwel vaststellen dat dit initiatief niet naar behoren werkt. Een woonvestigingsbeleid, zoals de heer Suykerbuyk indertijd heeft voorgesteld, zou mijns inziens echter wel iets aan de situatie kunnen doen.

Ik wil hier ook nog even verwijzen naar de studie die professor Boes in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant heeft uitgevoerd. Deze studie bevat voor de Vlaamse regering heel wat bruikbare elementen om de vernederlandsing van het straatbeeld en de verfijning van bestuurstaalwetgeving op het Vlaams niveau toe te passen. Hierover is vlak voor het zomerreces in het Vlaams Parlement gediscussieerd. De Vlaamse regering heeft zich toen zeer welwillend getoond en heeft beloofd om de zaak van naderbij te bekijken. Dit is ondertussen evenwel stilgevallen.

Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen of de Vlaamse regering, zeker in het licht van de tegenvallende verkiezingsresultaten van 8 oktober 2000, inzake het beleid voor de Vlaamse Rand het geweer van schouder zal veranderen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Nieuwenhuysen stelt terecht dat de verfransing zich in de faciliteitengemeenten en in enkele andere randgemeenten gestaag voortzet. In zijn schriftelijke nota stelt hij echter dat de hele Vlaamse Rand verder verfranst. Dit is niet juist. Ik

ben dan ook verheugd dat hij die stelling daarnet zelf heeft genuanceerd.

In sommige gemeenten hebben de Franstaligen terrein moeten prijsgeven. Dat dit stemmenverlies soms met zetelverlies gepaard ging, kunnen we enkel toejuichen. De door de Vlamingen zo gevreesde impact van de stemmen van de Euroburgers is geen bewaarheid geworden. Ondanks deze resultaten mogen we zeker niet euforisch worden. We moeten er de komende jaren voor zorgen dat deze trend blijft duren en ook ingang vindt op die plaatsen waar de verfransing nog is toegenomen.

Het beleid in de Vlaamse Rand moet van een positieve ingesteldheid uitgaan. Het moet een extra dam opwerpen tegen de verfransing van de zes faciliteitengemeenten en van bepaalde andere randgemeenten. Willen we de leefbaarheid en het Vlaams karakter van die gemeenten behouden, dan zal dit een inspanning vragen van alle functioneel bevoegde ministers. Zowel het regeerakkoord als de beleidsnota Vlaamse Rand leggen de nadruk op een geïntegreerd beleid. Alle beleidsdomeinen moeten bij de opmaak en de concrete uitwerking van de beleidsvoorstellen worden betrokken.

De specifieke situatie in de Vlaamse Rand moet steeds als uitgangspunt fungeren. Er zijn in het verleden al enkele geïntegreerde projecten opgestart. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de goede werking van de VZW De Rand. Deze vereniging zal haar activiteiten in de toekomst nog verder uitbreiden. Verder is in 2000 het Breughelproject van start gegaan. Met dit ecologisch en cultureel project willen we de Vlaamse groene rand rond Brussel sluiten. Aangezien dit project momenteel nog in zijn kinderschoenen staat, is het nog te vroeg om een uitspraak te doen over de resultaten. De vooropgezette doelen passen alleszins in een positief beleid voor de Vlaamse Rand.

Naast dit geïntegreerd beleid is er tevens nood aan initiatieven rond specifieke bevoegdheden. Voor 2001 staan reeds heel wat projecten op stapel. Ik zal deze projecten toelichten in mijn beleidsbrief Vlaamse Rand. Als ik me niet vergis, hebben alle leden van het Vlaams Parlement deze nota trouwens al ontvangen.

Een goed voorbeeld van dergelijke specifieke acties is het drastisch vergroten van het aanbod aan taallessen Nederlands. Een werkgroep, samengesteld uit alle belanghebbenden, zal hieromtrent voorstellen formuleren. De werkgroep rond de verfijning van de taalwetgeving in de Vlaamse Rand zal dan weer bijkomend juridisch studiewerk ver-

Anciaux

richten. De werkgroep zal tegen het einde van 2001 een aantal concrete voorstellen ter verfijning van de taalwetgeving in de Vlaamse Rand neerleggen.

Deze acties moeten de zichtbaarheid van het gevoerde beleid verhogen. Deze zichtbaarheid zal in de komende jaren centraal staan in het beleid van de Vlaamse Rand. De budgetten voor de Vlaamse Rand worden in 2001 geheroriënteerd. Zo komt er meer ruimte voor een eigen beleid op het terrein. We mogen ons niet louter tot communicatie beperken. Met het oog op de betere integratie van nieuwkomers in de regio zijn de voorbije jaren diverse initiatieven op het vlak van de communicatie ontwikkeld. Deze initiatieven zullen zeker worden voortgezet. Het ontwikkelen van een eigen beleid op het terrein zal echter centraal komen te staan.

Om het algemeen Vlaams beleid sterker te benadrukken, moet dit eigen beleid een toegevoegde waarde hebben. Als coördinerend minister voor de Vlaamse Rand is het mijn taak erover te waken dat de geuite intenties geen dode letter blijven. Ik zal er bij de andere leden van de Vlaamse regering op aandringen om steeds rekening te houden met de specifieke situatie van de Vlaamse Rand.

De structurele inbedding van het beleid van de Vlaamse Rand in het algemeen beleid van de Vlaamse regering verdient evenwel meer aandacht. We zijn in 2000 gestart met bilaterale gesprekken met de functioneel bevoegde kabinetten rond de beleidsopties voor de Vlaamse Rand binnen hun respectieve domeinen. Deze gesprekken moeten in 2001 uitmonden in een strategische nota die het toekomstig beleid uitstippelt. Na overleg met de andere kabinetten, zal ik deze nota ter goedkeuring aan de Vlaamse regering en aan deze commissie voorleggen.

Deze nota moet in de eerste plaats de basisopties voor een beleid in de Vlaamse Rand nader toelichten. De tekst moet ook de bestaande regelgeving doorlichten en in de Vlaamse Rand toepasbare oplossingen formuleren. Verder dient de tekst te bepalen welke concrete maatregelen de Vlaamse regering in zijn geheel en de functioneel bevoegde ministers afzonderlijk moeten nemen in functie van het beleid van de Vlaamse regering in de Vlaamse Rand. Deze nota moet het startpunt worden van een nieuw en geactualiseerd actieplan voor de Vlaamse Rand.

Verder moet worden nagedacht over de administratieve noodzaak om een gemengde commissie

voor de Vlaamse Rand in het leven te roepen. Die commissie zou met de uitvoering van de strategische nota en van het geactualiseerd actieplan worden belast. Een gemengde commissie heeft bovendien het voordeel dat er in elk departement iemand oog moet hebben voor de specifieke situatie van de Vlaamse Rand. Dit zou een geïntegreerd beleid ten aanzien van de regio zeker ten goede komen.

Op het vlak van de staatshervorming zal ik de belangen van de Vlaamse Rand blijven verdedigen. Dit houdt onder meer in dat ik zal blijven ijveren om de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde op de agenda van de Costa te plaatsen en om hierover vóór de volgende federale verkiezingen een akkoord te bereiken.

Wat dit betreft, is er evenwel een probleem. Ik ben er rotsvast van overtuigd dat het kiezen voor een verticale splitsing van zowel het gerechtelijk arrondissement als het kiesarrondissement een strategische blunder zou zijn. Mijns inziens is het Vlaams belang meer gediend met een horizontale splitsing. Dit ligt grondwettelijk momenteel echter moeilijk.

Het Lambermontakkoord inzake de volgende fase van de staatshervorming voorziet onder meer in de overheveling van de gemeente- en de provinciewet. In het toekomstige beleid voor de Vlaamse Rand zullen deze wetten een belangrijk instrument worden. Het verbaast me dan ook dat dit onderwerp in de vraagstelling nergens aan bod is gekomen.

Als coördinerend minister voor de Vlaamse Rand is het mijn taak om de andere leden van de Vlaamse regering te stimuleren om in 2001 de nodige stappen te zetten om deze nieuwe mogelijkheden ten volle te benutten. Om het mogelijk te maken dit instrument vanaf januari 2002 te hanteren, is minister Sauwens dit momenteel reeds aan het voorbereiden. De uitwerking van een nieuw gemeentedecreet behoort tot de prioriteiten.

Op het vlak van de toezichtprocedures moeten de verschillen tussen de faciliteitengemeenten en de andere Vlaamse gemeenten zoveel mogelijk worden weggewerkt. Deze stroomlijning van procedures moet ervoor zorgen dat de faciliteitengemeenten nog meer dan nu op dezelfde manier als de andere gemeenten in Vlaanderen worden behandeld.

Het spreekt vanzelf dat ik nog steeds achter de eisen sta die ik in april 2000 naar aanleiding van het Vlaams Nationaal Zangfeest naar voren heb gebracht. Het is nog steeds mijn doelstelling om

Anciaux

binnen deze ambtstermijn op al deze vlakken een duidelijke vooruitgang te boeken. Op enkele punten zijn overigens reeds concrete stappen gezet.

Er is daarnet al verwezen naar het onderzoek dat professor Boes in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant heeft uitgevoerd. In navolging van zijn studie is in functie van de uitdoving van de faciliteiten een werkgroep opgericht over de verfijning van de taalwetgeving. Deze werkgroep zal binnenkort voor de eerste keer samenkomen. De werkgroep moet voorstellen formuleren om de taalwetgeving te verfijnen. Deze verfijningen moeten een duidelijke impact hebben in de faciliteitengemeenten zelf.

Wat de hulpdiensten betreft, heeft de Vlaamse regering mij opgedragen om dit punt ter sprake te brengen op de interministeriële conferentie voor Binnenlandse Zaken. We moeten een sluitende oplossing vinden voor de problemen in Brussel en in de Vlaamse Rand.

Wat de bibliotheken betreft, kan ik iedereen verzekeren dat we regelmatig zelf stappen zetten en de facto zelf in de plaats treden van de gemeenten. Dit komt voor de gemeenten neer op een sanctie. We betalen geen vergoedingen uit aan gemeenten die het decreet niet naleven. Het uitvoeren van bepaalde werken op kosten van de Vlaamse Gemeenschap zou een strategische blunder zijn. Indien een gemeente na het voltooien van die werken immers verklaart het decreet te willen naleven, krijgt ze er onmiddellijk een iets te mooi cadeau bovenop. Er is bovendien een nieuw decreet in de maak dat vanaf 1 januari 2002 van kracht zal worden. Het zal vanaf die datum dan ook makkelijker worden om op dit terrein efficiënt op te treden.

De Vlaamse regering kan in de plaats van de gemeenten treden. Ik zou dit systeem in deze commissie eens grondig willen bespreken. Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat dit pas efficiënt zal zijn na de overheveling van de provincie- en de gemeentewet. Het is momenteel niet steeds even efficiënt om dit systeem toe te passen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, zoals u wellicht al had verwacht, vind ik uw antwoord ontgoochelend. Het blijft weer bij een aantal intentieverklaringen en goede voornemens. Enkele werkgroepen zullen weer wat studie-

werk verrichten. Deze regering is echter al langer dan een jaar aangetreden. Ik heb de indruk dat er al die tijd weinig beweging is geweest in de Vlaamse Rand. U verklaart dat u de leden van de Vlaamse regering zal aanporren om aandacht te schenken aan de Vlaamse Rand. Ik heb dit al eerder gehoord. Ik heb er al die jaren nog niets van gemerkt. Wat de komende jaren betreft, koester ik dan ook weinig illusies.

Mijnheer de minister, u hebt op een aantal initiatieven gewezen die er misschien ooit zullen komen. Ik wil hierbij dezelfde opmerking maken als bij het oude actieplan voor de Vlaamse Rand. Deze initiatieven hebben hun waarde, maar ze zullen het verschil niet maken. Uiteindelijk dienen deze initiatieven als rookgordijn. Ze moeten verbergen dat er weinig of niets gebeurt.

Er komt een studie over de verfijning van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten. Als ik het goed heb begrepen, zijn er echter al toezeggingen gedaan en zal er daar niets veranderen. Ik vraag me dan ook af waar die studies voor dienen.

Er komt in 2001 blijkbaar een strategische nota voor Vlaams-Brabant. Het is me niet duidelijk of deze nota het actieplan moet vervangen of dat ze naast een enigszins bijgestuurd actieplan moet staan. Het gaat hier alleszins om lapmiddelen.

Mijnheer de minister, u hebt in uw persmededeling van april 2000 een aantal fundamentele zaken opgesomd. U hebt zich geëngageerd om tien punten aangaande Brussel en de Vlaamse Rand op de agenda van de Costa te plaatsen. De Costa is echter dood. De Lambermontbesprekingen hebben ondertussen plaatsgevonden en hebben tot een akkoord geleid. De door u opgesomde tien punten hadden daar ter sprake moeten komen. Aangezien dit niet is gebeurd, vrees ik dat het de komende maanden en jaren heel moeilijk zal zijn om die punten alsnog op de agenda van de Costa of van een andere federale onderhandeling te plaatsen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Naar aanleiding van de besprekingen van de resultaten van het Lambermontakkoord in het Vlaams Parlement heeft de minister-president er namens de Vlaamse regering uitdrukkelijk op gewezen dat dit akkoord voor ons geen eindstation is. De Vlaamse regering zal al het mogelijke doen om deze dynamiek verder te ontwikkelen.

Anciaux

We beschikken hiervoor momenteel over twee interessante instrumenten. Het eerste instrument is het gesprek tussen de Vlaamse regering en de Franse gemeenschapsregering of de Waalse gewestregering. We kunnen hier immers een aantal gezamenlijke afspraken maken. Het tweede instrument is nog steeds de Costa. Indien men dit instrument op een interessante wijze en in rechtstreekse dialoog met de Franstaligen gebruikt, kan de Costa nog steeds een forum zijn waar men heel wat zaken kan bespreken. Er is met de federale regering afgesproken om in de Costa de procedure verder op te starten rond de zogenaamde eerste en tweede valiezen. Ik ben ervan overtuigd dat de bestaande dynamiek ons nog heel wat mogelijkheden laat.

Vlaanderen moet zich grondig bezinnen over de te volgen strategie inzake de horizontale of verticale splitsing van het kiesarrondissement. Er zijn immers grondwettelijke problemen. Volgens de huidige grondwet is een verticale splitsing mogelijk en een horizontale splitsing niet mogelijk. Dit is overigens niet het enige punt dat in dit verband nog moet worden aangesneden. Ik ben van plan deze punten zelf aan te snijden in de aangekondigde strategische nota. Deze nota zal zeker meer zijn dan een loutere actualisering van het actieplan.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, we zijn het allen eens dat het actieplan moet worden geactualiseerd. Desondanks doet uw partij nooit concrete voorstellen wat het beleid in de Vlaamse Rand betreft. Voor mij hoeft dit ook niet. Uw partij is gelukkig niet verantwoordelijk voor dit beleid. Uw partij moet de verantwoordelijkheid nergens dragen. Ik kan enkel vaststellen dat ze nooit zelf initiatieven neemt.

We beschikken ook niet over duizenden wondermiddelen die de verfransing in de Vlaamse Rand kunnen terugdringen. De gemotiveerde mensen moeten blijven nadenken over de te hanteren actiemiddelen. Mijns inziens blijft een institutionele aanpak evenwel nog steeds het belangrijkste beschikbare middel.

De sterkste zet in de institutionele aanpak van de verfransing blijft tot op heden de oprichting van de provincie Vlaams-Brabant in 1994. De oprichting van deze nieuwe provincie heeft duidelijke effecten gehad, maar heeft de verfransing uiteraard niet volledig kunnen stoppen. De splitsing van het kiesarrondissement zal in mijn ogen minder zwaar doorwegen dan de oprichting van de provincie Vlaams-Brabant.

Een andere belangrijke zet is het sensibiliseren van de Vlaamse gemeenten zelf. Zij moeten immers op het terrein een eigen beleid voeren. In het verleden is de nadruk vooral op communicatie gelegd. Dit geldt overigens ook voor het eerste jaar van de huidige regering. Het is evenwel de bedoeling om dit om te buigen naar concrete actie. Hoewel dit geen wondermiddel zal zijn, geloof ik hier persoonlijk sterk in. Wondermiddelen bestaan helaas niet, we kunnen enkel een aanzet geven. We moeten gezamenlijk nadenken over de stappen die nog moeten worden genomen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, uw woorden bevestigen mijn stelling. Ik heb daarnet al gezegd dat een actieplan voor Vlaams-Brabant, hoe verdienstelijk het ook moge zijn, de verfransing van de regio enkel kan afremmen en niet omkeren. Er is behoefte aan meer fundamentele stappen. U bent blijkbaar persoonlijk vrij optimistisch wat de verdere werking van de Costa betreft. U gelooft blijkbaar nog in de mogelijkheden van dit overlegorgaan.

Dit geloof wordt echter tegengesproken door feiten uit het verleden. Hoewel mijn partij zelf niet aan de Costa deelneemt, heb ik vernomen dat deze conferentie zeer weinig vergadert. Ondanks het feit dat hij die woorden achteraf heeft genuanceerd, wil ik hier toch even wijzen op bepaalde uitspraken van de Vlaamse voorzitter van de Costa. Vlak na het afsluiten van het Lambermontakkoord heeft hij immers verklaard dat dit akkoord alles omvat dat tijdens deze legislatuur zal worden gerealiseerd. Het is natuurlijk ook mogelijk dat de voorzitter zich gewoon heeft versproken. Ik heb er alleszins niet veel vertrouwen in.

Mijnheer de minister, u hebt ook verklaard dat een actieplan concrete gevolgen kan hebben. Ik heb daarnet al naar Vlabinvest verwezen. Dit is een voorbeeld van initiatieven van de Vlaamse regering die blijven aanmodderen. Ik geloof echter wel in het woonvestigingsbeleid. Er is een groot bevolkingsverloop in de Vlaamse Rand. Dit instrument lijkt me dan ook veel bruikbaar en zou mijns inziens tot concrete resultaten kunnen leiden.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Gatz en door de heer Van Nieuwenhuysen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17

Voorzitter

uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.11 uur.*
